

hjemme, nemlig Frederikshavnstrefen, dette, at der, saa vidt jeg ved, for Øjeblikket der ligger omtrent 30 Fartøjer, som ere bestemte til at gaa ud paa Fiskeri nu i Marts Maa- ned, men samtidig er Forholdet sændvidere dette, som jeg antydede under første Be- handling, at de af de vedkommende Mænd, der forstaa Navigation, forstaa ikke Fiskeri, medens de, der ere dygtige i Fiskeri, ikke have lagt sig efter Navigation. Dette ligger ganske simpelt deri, at de af den paagældende Gens unge Mennesker, som bestemme sig til ikke at gaa til den egentlige Søfart, men til at blive hjemme og drive Fiskeri, ikke have haft nogen som helst Anledning til at lægge sig efter Navigation og tage de vedkommende Eksamener, og de gaa derfor hen og blive nogenlunde ældre Folk uden at have haft nogen som helst Afgang til at føre Skibe i længere Fart. Nu er tillige, som nævnt, Forholdet det, at de andre, som have lagt sig efter Navigation og have deltaget i den almindelige Skibsfart, ikke ere særlig inde i Fiskeri. Det viser sig derfor nu, at det er nødvendigt for dem, der eje og udruste disse Fartøjer, ifølge den bestaaende Lovgivnings Bestemmelser, at antage paa en Maade to Førere af saadanne Fartøjer, nemlig en Navigator og en, som forestaar Fiskeriet. Dette er selvfølgelig en Byrde for disse Fartøjsere, som man maa søge at befri dem for, og det endnu mere, da den er saa stor, at de økonomisk ikke godt kunne bære den. Jeg tror derfor heller ikke, at der noget Steds er Uenighed om, at man bør etablere en saadan Fiskefiskereksamen, idet man paa den anden Side jo er fuldstændig villig til at indrømme, at det ikke gaar an at give Folk, der ere aldeles ukyndige i Navigation, Ret til at føre Skibe paa disse Ture, som gaa indtil de yderste Dele af Nordsøen, helt op til Island. Ganske vist have vore Førfædre sejlet haade til Island og Grøn- land, ja, man siger endog, at de have sejlet til Amerika, uden at have lært Navigation, men det vil man jo i Nutiden ikke gaa ind paa at finde sig i, og det med fuld Høje. Men paa den anden Side maa man indrømme, at der er Grund til at moderere Fordringerne for teoretiske Kundskabers Vedkommende lidt for disse Mænd, og jeg ved — jeg begaar vel ikke nogen Indiskretion ved at omtale det — at der har været for- handlet med den ærede Minister om en særlig Fiskefiskereksamen og om, hvilke Fordringer der i saa Tilfælde skulde kunne stilles ved den. Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at bede den højtærede Minister om haade at støtte dette Forslag eller den Henstilling, som er kommen fra Udvalget, om at etablere

en særlig Fiskefiskereksamen og om ikke at gøre denne vanskeligere, end det netop be- høves. Jeg har set — jeg siger igen, at jeg tror ikke, jeg begaar nogen Indiskretion ved at sige det — et Udlaft til, hvad man mener skulde fordres ved en saadan Eksamen. Det er rimeligvis nødvendigt at fordre det, der er optaget deri, men man maa jo paa den anden Side sige, at saadanne Eksamen- fordringer kunne i et Lovforslag ikke op- stilles anderledes, end at det staar i de ved- kommende Eksaminators og Bestyrelser's Myndighed at skærpe eller lempe sig en lille Smule efter de Folks Evner og Kundstaber, de skulle eksaminere. Jeg stoler paa, at den højtærede Minister vil gøre sit til, at man ikke lægger disse Folk større Hindringer i Vejen, end det er absolut nødvendigt, og at man ikke stiller større Fordringer til dem, end Hensynet til Skibets og Mandstabets Sikkerhed nødvendiggør. At dette Hensyn maa tilfredsstilles, for at Folk kunne saa Lov at føre disse større Fiskerifartøjer i den ubdibede Fart, er nødvendigt, det indrømmer jeg, men jeg beder den højtærede Minister ved den endelige Redaktion af Forslaget at være saa lempelig som mulig lige over for disse Folk og ikke stille Fordringerne et eneste Trin højere, end det paa nogen Maade er nødvendigt for at tilvejebringe den nød- vendige Sikkerhed for Skib og Besætning.

C. Sage: Jeg har som Mindretal tilladt mig at indsætte en lille Serudtalelse i Betænkningen, om hvilken jeg her vil til- føje et Par Ord. Jeg har været noget be- tænkkelig ved den Tilbøjelighed, der har vist sig i Udvalget til at gøre Navigationskolen til en Skole, hvor der meddeles ikke blot en rent saglig Uddannelse, men ogsaa en mere vidtgaende, en Slags almen Dannelse. Jeg kan ikke se bort fra, at det her drejer sig om en rent saglig Undervisning, at det drejer sig om at give Eleverne det Maal af teoretiske Kundstaber, som ere nødvendige til Støtte for deres praktiske Virksomhed. Det er for- nuftigt, at der stilles Fordring om, at i de Livsstillinger, her er Tale om, maa vedkom- mende gennem en Eksamen have godtgjort, at de ere i Besiddelse af de Kundstaber, som ere fornødne for paa tilfredsstillende Maade at kunne fylde deres Plads. Dette er rime- ligt, fordi de paagældende have Ansvaret for andres Liv; derfor kan der her med Rette stilles Fordringer, som ellers ikke stilles til Udøverne af anden borgerlig Næring. Men ud over dette Maal forekommer det mig ikke at være hensigtsmæssigt at stille yderligere Krav. Jeg frygter for, at man ved at stille for store Fordringer meget let vil komme til